

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano — Rokopisi se ne vračajo — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat, za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krome za četril leta 2 kroni; ista naj se pošilja Upravništvu „Domovine“ v Celju

Železnica Celje — Velenje

„Rinka“, planinska zavetiška zadruga v Gaberju pri Celju, je poslala obratnemu ravnateljstvu državnih železnic v Beljaku spomenico, v kateri pravi:

Potovanje oseb med Celjem, celo Savinsko in Šaleško dolino in nazaj in tudi potovanje iz Koroške in Gornje Štajarske v ti dve dolini do Celja bi se na tej železnici jako pomnožilo, ako bi vlak štev. 1843, ki pride v Velenje ob 6 uri 43 m. zvečer, šel do Celja, kamor bi prišel proti 9. uri zvečer. Če bi to ne bilo mogoče vsak dan, pa vendar vsako nedeljo in praznik. Mnogi ljudje porabljajo te dela proste dneve za razne opravke in deloma tudi samo za izlete in nimajo zvečer tistega dne nobenega vlaka, ki bi jih vozil proti Celju, kajti vlak štev. 1847 gre prezgodaj proti Celju, pride namreč že ob 5 uri 9 min v Celje. Vlak štev. 1847 bi sicer lahko ob kaki pol 4 uri popoldne bil v Celju, ne šele ob 5. uri 9 min. in bi tako omogočil, da bi se potniki proti jugu z brzovlakom ob 3. uri 50 min. odpeljali. — Vlak štev. 1841 bi lahko bil tudi mešan vlak in se brez vsakega vzroka zadržuje dve uri v Velenju. Ako bi ob kakih dveh popoldne kakšen vlak šel iz Celja proti Velenju, imel bi gotovo precej potnikov, kajti vozili bi se z njim ljudje iz Celja, ki opravijo dopoldne svoja dela pri raznih uradih, trgovcih itd., in na drugi strani bi dobili potniki, ki prihajajo z lokalnim vlakom od Maribora sem, priliko potovati brez zamude v savinsko in šaleško dolino.

Končno zahteva „Rinka“ tudi slovenske napise na kolodvorih iz Celja do Velenja, kakor so od Velenja proti Koroški že zdavnaj napravljene.

Podobne prošnje naj bi prej ko prej vložile vse občine, okrajni odbori in drugi udeleženci ob savinsko koroški železnici od Celja do Spod. Dravograda, da se na njej promet uredi po dejanskih potrebah, katere naj prizadeti krogi vsak po svojih razmerah naznanijo.

Kar se posebno tiče nas Celjanov, občutili smo oceli čas, odkar gre železnica v Savinsko dolino, da ni zvečer okolu 8 in 9 ure nobenega vlaka, ki bi nas peljal nazaj v Celje, ako imamo kaj opraviti v milih krajih Savinske in Šaleške doline, ali ako tudi ob prostih dneh obiščemo Petrovče, Šoštanj itd. Vlak se pripelje blizu 7 ure zvečer v Velenje iz Koroškega, naprej pa ne gre. Peš hoditi semintja je pa mnogim preveč, zato rajši ne gredo v Savinsko dolino. Tedaj le zahtevamo premembe voznega reda, saj je vodstvo državnih železnic obljubilo, da se bo oziralo na želje prizadetega prebivalstva. Glede slovenskih napisov nas pa tudi morajo enkrat nehati zametavati.

Pripomba uredništva. — Rade volje priobčujemo to spomenico, kajti prepričani smo, da se z v njej navedenimi izpremembami voznega reda velenjske železnice strinjajo vsi prizadeti faktorji po oceli Savinski in Šaleški dolini. Večerni vlak proti Celju je živo potreben. Nadejamo se, da se bo poleg „Rinke“ oglasilo še več drugih činiteljev za nasvetovano izpremembo, posebno občine Savinske in Šaleške doline, za katere bi bil pomnoženi osebni promet na tej

železnici velikega pomena, naj nemudoma store svojo dolžnost v tej zadevi in zahtevajo od ravnateljstva državnih železnic zgoraj omenjene prometne in jezikovne izpremembe.

K organizaciji slovenskih obrtnikov na Štajarskem.

(Dopis.)

„Domovina“ v letošnji 3. številki pozivlja obrtnike, da o namenjenem shodu obrtnikov izražamo svoja mnenja in svoje želje, katere hočemo s shodom doseči. Jaz sem tega mnenja, da se na podlagi sedaj obstoječih obrtniških zadrug docela nič za korist obrtnikov doseči ne da. In sicer zaradi tega ne, ker nas naprave tako mešano skupaj vežejo.

Imamo zadruge, v katerih so krojači, čevljarji, tkalci, klobučarji in brivci v eno — in mlinarji, mesarji, usnarji ter trgovci v drugo združeni. Kako morejo koristiti svojih članov pospeševati — ali z zalogo sirovin, ali skupno delo na stroje vpeljati? Mora se reči, da pri napravi obrtnega reda svoje naloge niso umeli ne postavodajalci, pozneje ne oblastveni organi, in žal, tudi mi obrtniki ne. Kolikokrat se je pozneje obrtni red popraviljal, tolikokrat je skvarjal in skrčeval pravice zadrugam, katere niso danes nič drugega kakor zapisovalnice učencev in obrtnikov.

Na obrtniškem shodu bi se naj glasno izrazila želja, da hočemo prenovitev obrtnega reda tako da bodo obrtniki enake stroke v enem okraju imeli svojo, ali po sklepu z drugimi okraji, svoje stroke enotno zadrugo, katera bo potem v stanu mrtvi § 114 obrtnega reda zopet oživiti.

Zahtevati pa bomo tudi morali, da ako naš parlament kedaj o obrtnem zakonu sklepa, da si vsak poslanec iz svojega volilnega okraja po dva izvedena obrtnika za svetovalca, pa na državne stroške pokliče.

V drugi ali boljše rečeno v prvi vrsti pa bi naj shod slovenskih obrtnikov nas med seboj seznanil, da izvemo, katere tvarine zamoremo pri svojih ugodno kupovati in katere bi kazalo skupno kupovati, saj nas je veliko, da izdelke svoje domovine, ali katere se v Trst uvažajo, kupujemo iz Dunaja ali Gradca. K temu treba seznanjenja in dogovora v vsaki stroki posebej, in sicer bi naj shod bil v Ljubljani, kateremu bi naj skoraj sledila občna razstava.

Obrtniki, izvajajmo važno misel omenjenega članka in izražajmo svoje mnenje o nalogi shoda obrtnikov, da nam bo isti koristen.

* * *

Prejeli smo ta dopis iz naših obrtniških krogov in ga priobčujemo popolnoma neizpremenjenega, kajti naš namen je, da probudimo obče zanimanje za to velevažno stvar. Obrtnik, ki nam je priposlal ta dopis, je razvil svoje mnenje o shodu štajarskih obrtnikov, ki se posebno glede na kraj, kjer naj bi se vršil, ne strinja s prvotnim našim namenom. Ali to nič ne da, kajti kakor določi drugod večina, se bo tudi tu gledalo na željo večine.

Obračamo se tem potom zopet na naše obrtnike cele Spodnje Štajarske, da naj nam po

vzgladu današnjega dopisnika priobčijo svoje misli in želje glede obrtniškega shoda. Z veseljem jih bomo priobčili v našem listu, kajti po starem pregovoru „več glav, več misli“ in „vsi ljudje vse vedo“, razbistrili se bodo že do nameravanega shoda pojmi toliko, da zborovalcem tedaj ne bo več težko storiti sklepov, ki ne bodo ostali samo na papirju, ampak se bodo tudi dali izvesti.

Komur je torej mar procvit slovenskega obrta na Spodnjem Štajarskem, izreci svoje misli in nasvete v javnosti, da se bodo tudi drugi mogli baviti z njimi in iz njih povzeti, kar bi bilo dobrega za celokupno zadevo. Čas shoda se bliža, na delo torej!

Celjske in štajarske novice.

Tužnim srcem javljamo pretresljivo vest, da je car saharški Jaka I. pri prihodu v Celje postal slab in bolehen zaradi velikega razburjenja, tako da je v ponedeljek zvečer umrl. Zadelaga je kap. Pogreb nepozabnega rajnika bo danes zvečer. Ostanki njegovega veličanstva položili se bodo v hladni grob piramide. Mesto banketa na čast njegovemu veličanstvu, se bo obhajala jutri zvečer pogrebščina, kakor smo že naznanili.

— Danes zvečer priredi „Celjsko pevsko društvo“ v veliki dvorani „Narodnega doma“ svojo običajno vsakoletno pustno zabavo. Kakor druga leta, se tudi letos ne bodo izdajala nikaka posebna vabila. Želi so pač, da bi prišlo čim največ mask. Zabava bo popolnoma domača, toaleta navadna, frak, lak in klak popolnoma izključeno. Ker ima društvo le dokaj stroškov s prireditvijo, nastavila se je majhna vstopnina 40 vin. za osebo. Vsekako naj se slavno občinstvo udeleži te prireditve čim najmnogobrojnejše kajti sicer ne bo „sanatorium mucorum“ v sredo imel pravega pomena in udeležniki ne pravega teka. Začetek ob 8. uri.

— Jaka I, car Sahare je torej prispel v Celje in se udeležil s svojim sijajnim spremstvom maškarade „Celjskega Sokola“. Velikanske so bile priprave, da se saharško veličanstvo sprejme dostojno, in reči moramo, da smo bili res očarani, ko smo vstopili v sprejemno dvorano. „Eno noč v Kairi“ so nam obetala vabila in res je to bila divna, čarobna noč, kakor nam jih slikajo pripovedke, ki si jih more izmisliti le bujna domišljija orijentalstva. Dvorana je bila pravi tropični rastlinjak. Vitke palme in drugo bujno zelenje in cvetje nam je na prvi pogled povedalo, da smo stopili z naših snežnih hribov in planjav na jutrovska tla. Tam v ozadju sfinga, med bujnim zelenjem pa Arabci s svojimi velblodi, — v Egiptu smo. In še nekaj. Na visokem stalu spomenik, katerega pa še zakriva radovednim očem zagrinjalo. Čigav je, kakšen je? — Po osmi uri se je začela dvorana polagoma

polniti. Okrog pol devete ure se oglasi godba in v dvorano se začne pomikati veličanstven spre- vod, na čelu mu godba. Za njo korakajo s svojo zastavo pod vodstvom svojega učitelja šolski otroci. Za temi oddelek saharaske artilerije s svo- jimi že opisanimi topovi, infanterija, marina in požarna bramba s svojo novomodno parno briz- galno. Red vzdržuje strog redar. Car se bliža. Ceremonijar je že tu in za njim se že svetijo čelade gardistov. Car je tu. Lahkih, elastičnih korakov stopa v krogu svojih dvorjanikov skozi goste vrste občinstva. Za njim se pa vrsti nabroj njegovih pokornih častilcev. V imenu šolske mla- dine ga pozdravi učitelj, pokloni se mu samoza- vestni beduinec in občinski svetnik mu v imenu zamorskega prebivalstva izreče svojo globoko udanost. Pripoznati je moral moč carja sahar- skega tudi gibki japonski Mikado in izrazil mu je tudi z vso svojo iztočno vljudnostjo svoje spoštovanje. Manjkalo seveda ni povsod navzo- čega angleškega lorda z obligatnim Baedekerjem, daljnogledom in visokim cilindrom. Po poklonu pođanikov se je vršil cercle. Car je milostivo nagovoril več navzočih, med njimi indijanskega glavarja, imama, več Beduinov in drugih ter mi- lostivo dovolil, da se mu odkrije spomenik. Za- grinjalo je padlo in visoko gori se je pokazal kip njegovega veličanstva. Slavnost je bila s tem pri kraju, na kar se je pričel ples. Res ča- roben je bil pogled na množico vrtečih se parov, in kar posebno povdarjamo, vtis je bil enoten, — bili smo res v Kairi. Bogato oblečenega na slednika Muhamedovega smo videli v spremstvu divne egipčanke. Poleg njega je vodil zamorec španko, ponosen Rimljan se je vrtel v krogu z Indijanko, poglavar ciganov pa z brhko Čehinjo. Turški paša je pripeljal seboj svojo favoritinjo, in njegov gospod si je izbral blestečega pava za družico. Pa kdo bi mogel opisati vse pare, kdo presoditi, kateremu bi prisodil prvenstvo. Egipt sam je odposlal največ svojih krasotic. Nadalje smo videli črnooko ciganko, ljubko Car- men, ponosno Rimljanko, nežno Japonko. Rast- linstvo je bilo tudi zastopano in sicer po čebu- lici, ki pa je to noč izgubila vse svoje oči žgoče lastnosti in je bila prav „sladka“. Ribiča sicer ni bilo, zato pa je bila ribarica tem nežnejša. Stari Dunaj nam je poslal menda svojo najdra- žestnijo zastopnico. Pozabiti ne smemo treh šo- lark, ki so s svojo razposajenostjo delale svojemu učitelju velike težave in bridkosti. Vreme je bilo sicer slabo, a vzlic temu je svetila na našem nebu ljubka danica. Med to pestro množico se je vrtelo še dokaj dominov, poličinelov, klovnov in drugih različnih mask. Udeležba je bila veli- kanska; plesna dvorana poleg mask polna naj- finejših toalet, galerija natlačeno polna občinstva. Četvorke sta vodila gg Salmič in Sudč s pri- znano veščino. Pri prvih dveh četvorkah je ple- salo po 60 parov, pri čemer se je pokazalo, da je dvorana premajhna, kajti plesalcev je bilo še več. Kolo je aranžiral starosta gosp. dr. Dečko. Ples je potrajal do rane ure zjutraj. K plesu je svirala narodna godba, katera se je kakor vedno izkazala i z dobro igro i znano skopostjo pri na- daljevanju ozir. ponavljanju. Druge godbe se v tem jako odlikujejo od naše. H koncu naj izre- čemo svoje priznanje neumornemu aranžerju in pravzaprav onemu, ki je večinoma vse sam storil, da se je nastop carja Jaka I. tako ime- nitno obnesel — g. Juro Detičku, in pa našem priznanemu dekoraterju, g. Benčanu, ki je izvršil dekoracijo odra v plesni dvorani. Vobče pa mo- ramo častitati „Celjskemu Sokolu“ na vrlo uspeli zabavi. Pokazalo se je zopet, da je „Sokolova“ maskarada najpriljubljenejša predpustna veselica celjskih Slovencev in da tudi ostane, dokler bo imel „Sokol“ v svojem krogu ljudi, ki imajo ne samo zmožnosti, temveč tudi volje žrtvovati kaj za skupne cilje. Da bo tudi nadalje tako, v ta namen kličemo „Celj. Sokolu“ krepek „na zdar!“

— Nov slovenski odvetnik v Celju. Graška „Tagespost“ v včerajšnji številki žalostno javka, da je vpisan v odvetniško listo kot nov slo- venski odvetnik za Celje g. dr. Josip Karlovšek. „Tagespost“ pa pozabi povedati, da vsled na- rodne nezavednosti Slovencev v Celju poslujejo že štirje nemški odvetniki, ki večinoma od slo- venskih strank živijo.

— Zakaj to? V zadnjem času so skoraj vsa sodišča uvedla za svoj denarni promet vpla- čevanje in izplačevanje potom poštno hranilnica. Začetkom so bile vse tozadevne tiskovine nemške, tudi takrat, kadar se je šlo za slovensko stranko. Za poštno-hranilnični promet so računila sodišča po 6 vinarjev za vsako vplačilo. Da bi sodišča prisilili k uvedanju slovenskih tiskovin, so začele nekatere slovenske pisarne odgovarjati neljubo za nedrago. Namesto poštno-hranilničnih tiskovin so uporabljali navadne poštno nakaznice in so vrhu tega odtegnili onih 6 vinarjev, katere so sodišča za poštno-hranilnični promet pribila. Na ta način so se naučili upoštevati našo narodnost in sicer zaradi tega, ker so imeli z določiljativjo po nakaznici dvojno delo in ker so morali za vsako pošiljatev iz svojega šteti 6 vinarjev. Na novih tiskovinah sicer najdemo vse dvojezično, samo naslov sodišča je ostal povsod nemški. Na prejemnicah, katere ostanejo stranki v rokah, se najde samo „k. k. Bezirksgericht“ ne pa tudi „c. kr. okrajno sodišče“; v tem so si vsa sodišča enaka: celo okrajno sodišče v Gornjemgradu ima samo nemški napis. Dobro bi bilo, če bi se vsi slovenski odvetniki in sploh vse slovenske stranke zedinile v to, da bi sodišča prisilili, da napravijo na prejemnicah tudi dvojezični naslov, ravno tako, kakor so se svoj čas prisilili sodišča, da rabijo dvojezične tiskovine sploh. Odslej naprej naj nihče več ne uporablja poštno- hranilničnih tiskovin, ako ni na njih naslov dvo- jezičen.

— Za narodnega strojarja in usnjarja se išče hiša in kmetija, da bi se zraven obrti redilo lahko še osem govedi. Natančne ponudbe, cena in kraj se prosijo na slovensko obrtno društvo v Celju.

— Na znanje vsem tistim, ki se želijo tesnopisnega in knjigovodskega tečaja udeležiti: Vsi p. n. gospodje, ki se želijo enega ali obeh imenovanih tečajev udeležiti, se vljudno prosijo, da naznanijo to svojo željo ob enem s svojim naslovom potom dopisnice društvu slov. odvet- niških in notarskih uradnikov v Celju. Kakor hitro se bode zadostno število gospodov oglasilo, začelo se bode s poučevanjem.

— Iz Žalca. Dvajset let je že minolo, odkar so se vršile v Žalcu one lepe velike veselice, ki so mnogim južnoštajarskim Slovincem še v živem spominu. Mnogo se je od takrat spremenilo pri nas v Žalcu, takratni mladi rod se je postaral in druge razmere vladajo sedaj pri nas. Z ve- seljem, a tudi z zanimanjem smo pozdravili misel našega gosp. župana, prirediti letos zopet veliko plesno veselico. Sestavil se je poseben odbor, kateremu gre v prvi vrsti zahvala za tako lep in sijajen uspeh. V okusno dekoriranih prostorih g. Viranta „pri Kroni“ se je vršil dne 6. t. m. kostumni venček. Že popoldne je prihitelo iz Celja, iz Laškega trga, iz vse Savinske doline in iz raznih drugih krajev mnogo odličnih gostov, katerim je komite poskrbel na kolodvoru vozove. Že dolgo pred začetkom se je trlo vse črno mno- žice krog „Krone“. Kostimiranih je bilo posebno mnogo dam, druge so prišlo vse v finih svilnatih toaletah. Ob zvokih godbe c. in kr. 16. varaždin- skega pešpolka v Zagrebu smo pričeli proti 9. uri ples, ki je trajal do jutra, otvoril ga je naš priljubljeni župan gospod Širca z gospo Janičevo. Aranžma figurnih plesov pa je vodil g. Salmič iz Celja z znano spretnostjo in živahnostjo. Akoravno smo imeli na razpolago toliko pro- storov, nam jih je še skoraj zmanjkalo, tako natlačeno polno je bilo. Zahvaliti se pa imamo komiteju in v prvi vrsti gosp. županu Široi ne samo za veliki trud in okusni aranžma, ampak pred vsem za užitek, ki so nam ga preskrbeli s tem, da so nam — ne samo Žalčanom, ampak južnoštajarskim Slovincem sploh — omogočili, slišati zopet enkrat res dobro, da, izborna godbo. Častitati je komiteju, da je imelo pogum na- ročiti godbo, ki nam je nudila užitek, kateri je bil res denarja vreden. Upajmo, da se v tem oziru na Južnem Štajarskem sploh spreobrne kmalu na bolje, to je odkrita želja ne samo nas Žalčanov ampak vseh Slovencev, pred vsem pa celjskih. — Želimo le, da bi se v Žalcu prire- dilo še mnogo tako lepih veselic, da se nam po- vrnejo oni zlati časi, katerih se tako radi spo- minjamo. Kakor slišimo, se nam bode zgradila

že do jeseni nova velika plesna dvorana. Takrat bode menda tudi več Celjanov prišlo, ki so na naših veselicah in prireditvah vedno jako pičlo zastopani. Veselimo se že sedaj prihodnje ve- selice, katero nam priredi odbor, kojemu je bil sijajni uspeh gotovo najlepša hvala in priznanje za obilni trud.

— Šoštanjčanom tri vprašanja. V odgovor na omenjena vprašanja (glej „Domovina“ št. 9) imamo žal sledeče javiti: Zveza tukajšnjih nem- čurjev res obstoji in se zove „Deutsche Ver- einigung“. Svoj lokal ima pri gostilničarju Brez- niku (ali kakor se sedaj piše pri Breschniggu). Isti se je neki pri neki volitvi napram nekemu Slovincu izrazil: „Plačajte mi, bom pa z vami volil“. Kolikor je na tem resnica, sicer ne vemo. Vemo pa, da je to karakteristika za naše nem- čurje! Napis nad lokalom nemčurske „Ver- einigung“ se glasi: „Eintritt nur den Deutschen und ihren Freunden gestattet“. — Kako je že stalo napisano nad vrati neke kaplanije v ma- renberškem okraju? — Poglejmo pa si enkrat vsaj ude te nemčurske zveze. Prvi predsednik, sodnijski pristav dr. Čeh, drugi predsednik menda čevljar Švarc, tretji pa mizar Tičar, četrti lončar Tausos. So še drugi, ki se zovejo dr. Lichteneker, Hauke, Orel, (trgovca) in usnjar Vošnjak. Vsi se pišejo seveda po urgermanskem pravopisu, kakor n. pr. Woschnagg itd. Dvomimo sicer jako, da so to pristni Nemci. Nič pa ne dvomimo, da so to pristni neodrešenci, ki nudijo svojemu Bismarcku dovolj „Heu“! Predsedniku neki nikakor všeč, da se je izvedelo za njegovo gorostasno bedarijo, rekte „bojkot“, in zanikal je obstoj istega. A pomnite si, da imajo vaši prijatelji svojo sred- postno sredo. Takrat se jim obudi vest, ter v svojem moralnem mačku povedo marsikaj zani- mivega. Iz morebitnega dvoma vam kaj lahko pomagamo in sicer tako temeljito, da se boste čudili, kako smo o vaših homatijah natanko po- učeni. O daljnih vaših udih bomo poročali, ako se nam bo zdelo vredno. Za danes dovolj. Pri- hodnjič nadaljujemo. Obenem bomo nasvetovali, kako naj nemčurčki svoja imena predrugačijo, da bodo pristno „germanska“.

— In še enkrat Šoštanj. Slovenski trg Šoštanj — vsa občina je namreč v slovenskih in sicer v izključno slov. rokah — si usojamo vprašati, kako to, da tam ni slov. gasilnega društva. Ali vas nemčurški „Fajerber“ nič ne bode v oči? In še nekaj. Čegava lastnina je istega gasilno orodje? Prosimo nujno, da se na to blagovoli odgovoriti.

— Iz Braslovč. Naše pevsko društvo nam je priredilo dne 7. svečana t. l. zopet prav lepo veselico, oziroma koncert. Občinstva domačega pa tudi iz sosednjih župnij se je zbralo ogromno število, tako da mnogi niso več mogli dobiti prostora, ker je bila velika dvorana g. K. Štan- cerja do zadnjega kota prenapolnjena. Vrli naši igralci in igralke vprizorili so šaljivo igro „Te- legram“, ki je izvalila pri občinstvu mnogo smeha. Igrali so tudi s tako dovršenostjo, da res ne vemo, kateremu izmed njih bi dali lovor- jev venec. Skratka, videlo se je v prvem pogledu, da so vse vloge popolnoma v pravih rokah. Po končani predstavi nastopili so prav junaško pevci moškega in mešanega zbor, kateri so pod spretnim vodstvom pevovodje g. V. Rojnika izva- jali najtežje skladbe z vso natančnostjo. Torej vsa čast in pripoznanje vrlim igralcem in slav. pevskemu društvu, kateri so nam po svojem velikem trudu zopet pripravili tako veselo in prijetno zabavo.

— Železnica Grobelno-Rogatec je za nas, ki južno od Grobelnega živimo, skoro brez vred- nosti. Kajti zjutraj bi se moralo čakati celi dve uri, da gre vlak prot Rogatcu, mešani vlak iz Celja Rogaskega vlaka ne dojde več; popoldne, ako se gre ob 2. uri 15 m iz Celja, muditi se je treba tudi eno celo uro na Grobelnem. To bi se moralo izpremeniti s poletnim voznim redom.

— Našlo se je na semanji dan sv. Apolonije v Konjicah nekaj denarja. Kdor ga je izgubil naj se oglasi pri trgovcu g. M. Ogorevcu v Konjicah.

— Iz Konjic. Tukajšnjemu bralnemu dru- štvu ste darovali gospa Kunej, posestnica in gospodična Pirnat, učiteljica, obe iz Konjic, več lepih knjig, za katere jima odbor izreka tem potom iskreno zahvalo, zadnji še posebej za

„Slovensko Talijo“. — Z ozirom na že toliko število udov, še vedno pomanjkuje beriva, posebno zabavnih in poučnih knjig; zato nam bo vsak s takim knjižnim darilom dobrodošel.

— Izjava. V „Štajercu“ me je 7. t. m. neramno napadel nekdo, ki se je podpisal z besedo „kmet“, a v resnici, kakor se mi je poročalo, dotičnik ni kmet, ampak le skiva za tem imenom. V prvi vrsti mu seveda ni prav, da stojim na čelu kmetijskega društva za ormoški okraj (morda bi sam rad imel to častno mesto, da bi nič ne storil, kakor mnogi drugi). Na to pa rečem sledeče: Štejem si v čast, da so mi svoj čas vsi tu prizadeji kmetje našega okraja zaupali enoglasno vodstvo tega društva, ter obljubljam vnovič svojim volivcem, da se bom tudi nadalje trudil za gospodarstveno izboljšanje na podlagi enakega programa kako do sedaj in v jezo vsem rogoviležem. Nadalje omenja dotičnik „bistroumni gospod“ tamkaj, da sem brez dela in službe. To je pred vsem vzrok, da odgovarjam ter prekrižam vsak nadaljni poskus mi škodovati na ugledu v javnosti, kajti to je bil njegov „značilen“ namen, ker z enakimi članki je nadlegoval že različna uradništva, a končno vprašan po pravem imenu, zahtevajoč članke nazaj, ker niso bili priobčeni, se ni hotel izdati in je rajši odšel. Čudno! Pač korajžen mož, ki se boji imenovati svoje ime! Ako hoče ta ali oni, pred vsem pa dotičnik pojasnila v tej zadevi, rad mu ustrezem, prepustim mu celo polovico še neizvršenih odgovornih nalog iz Dunaja in drugih krajev, kjer si bo še lahko tudi on lep denar prislužil, rajši pa mu še prepustim plačilo davka, katerega mi je c. kr. davkarija v precejšnji visokosti naložila. Končno še pripomnim to, da me ta gospod „kmet“ ni napadel morda iz tega vzroka, da bi mu bilo ležeče na prosveti kmetijstva, ker nikdar še ni pokazal, da ga ljubi, ampak le iz osebnega sovraštva se je hotel maščevati nad menoj, ker sem mu, resnici na ljubo, svoj čas dokazal neko breznačajno dejstvo v popolnoma privatni zadevi, katero pa je končno sam obešal pri uradih kakor drugod na veliki zvon. Je-li to častno za povsod čislani njegov stan? — Dunaj, dne 10. februvarja 1904.

Inž. Ferdo Lupša.

— Iz Središča. Naše bralno društvo „Edinost“ je priredilo po poldrugoletnem presledku v nedeljo, dne 7. t. m. zopet večjo gledališko igro. Igrala se je znana ljudska igra „Deseti brat“. Dasi ni lahko vprizarjati večjih iger na malih odrih brez zadostnih kulisnih priprav, vendar je „Edinosti“ in igralcem le častitati, da so nas seznanili s to narodno igro, kljub deževnemu vremenu in blatni poti prišli so naši domačini z trga in bližnjih vasi ter napolnili prostorno šolsko sobo. Z zanimanja, s katerim je sledilo občinstvo igri ter iz glasnega odobravanja, je bilo razvidno, da je dobro umelo vez dogodkov in da so igralci dobro pogodili svoje vloge. Ne bomo navajali imena posameznih igralcev in hvalili vsakega posebej. Le toliko rečemo, da se občinstvo, inteligentno in preprosto, izraža, da se tako dobro še ni igralo nikdar pri nas. Ko bi se bila igra zadnjo nedeljo ponavljala, kakor se je prvotno mislilo, ob nekoliko nižani vstopnini, bi bila gotovo zopet povoljno obiskana. Žal, da se to ni moglo zgoditi, pač pa upamo, da bomo v pomladi zopet gledali pri nas „Desetega brata“ in naše vrle diletante. Hvala jim iskrena in Bog jih živi, da nam še večkrat prirede tako prijetne večere!

— Kostumni venček „Murskega Sokola“ v Ljutomeru obnesel se je nad vse pričakovanje. Vkljub slabemu vremenu prihiteli so narodnjaki iz bližnje in daljne okolice k temu res krasno uspelemu venčku. Omenjamo tukaj goste iz Ivanj-kovcev, Cerovca, Sv. Miklavža, Križevcev, Gornje Radgone itd. Lahko pač trdimo, da takega venčka Ljutomer še ni videl. — V bogato in okusno okrašeni dvorani mrgolek je krasnih mask, deklet v narodnih nošah, bratov „Sokolov“, ki so nastopali prvič v svojem kroju; največjo pozornost vzbudil je nastop brhkih „Sokolic“, med katere so se vmešale ciganke, dimnikarice in druge, ki so bile s svojimi orodji strah vsemu občinstvu. V res sokolskem navdušenju in veselju rajalo se je do rane ure ob ubrani godbi, tako da lahko trdimo, da je ta venček zadovoljil sle-

hernega obiskovalca. Ob enem se zahvaljujem g. Kukovcu za velikodušno poravnanje godbene licence in izbornu postrežbo. Istotako se zahvaljujemo br. Vilkotu Schneiderju za njegov trud pri dekoraciji v dvorani ter vsem narodnim dekletom in bratom „Sokolom“ za njih trud pri olepšanju dvorane. Ta krasno uspeli venček nam je porok, da ima „Murski Sokol“ res trdno podlago in simpatije v vseh krogih in stojih in da so mu zajamčeni prav lepi moralni in gmotni uspehi njegovih vesellic, njegovega delovanja. Upamo, da nam „Murski Sokol“ priredi v kratkem času več sličnih zabav, bodisi v Ljutomeru ali okolici, z izleti, telovadbo in skupnimi vesellicami, kajti le pri takih prilikah nam je možno spoznavati se med seboj, vzpodbujati drug drugega k narodnemu delu, k boju za naše svete narodne pravice! „Nazdar!“

— Iz Ljutomera. — V pojasnilo! — Pripravljalni odbor za plesni venček slovenskih trgovskih pomočnikov v Ljutomeru odgovarja na zahtevanje cenjenega dopisnika novice „Več narodnega ponosa!“ v št. 11. tega lista z dne 9. svečana 1904 sledeče: V prvi vrsti se mu zahvaljuje za tako laskavo hvalo izida tega venčka, posebno, ker je še posebej nekako hotel počastiti g. Mureckerja kot voditelja tega zabavnega večera, kateremu smo se že itak zahvalili. Res, še enkrat vsa hvala mu! In v drugi vrsti se mu pa zahvaljuje tudi za opombo, katero si hočejo prireditelji za prihodnje leto zapomniti, namreč: Več narodnega ponosa, ne internacionalnosti itd. Sicer so se prireditelji na to vse tudi letos ozirali, kolikor jim je bilo mogoče. No, pa vendar so take opazke tu pa tam dobre, samo vsikdar pač ne. Torej končno hoče komite stvar opravičiti, sicer ne opravičiti, ker po našem mnenju in tudi po mnenju mnogih drugih ni itak popolnoma nič zakrivil, ampak na vprašanja popolnoma odkritosrčno odgovoriti: Izmed tukajšnjih Nemcev drugi nobeden ni bil vabljen, kakor dva, oziroma trije trgovci, izmed katerih je pravzaprav dopisnik mislil samo enega, ker enadva itak nista tak zagrizena nasprotnika. Mislimo, da smo mnenje cenj. dopisnika popolnoma zadeli, mogoče celo iz gotovih vzrokov. Trgovski pomočniki kot taki iz tehtnih vzrokov nikakor niso mogli drugače ravnati. Sicer pri siljeni k temu niso bili, ampak, kakor gori ome njeno, storili so to iz gotovih tehtnih vzrokov. — Rečem še enkrat, bili so zraven vseh naših narodnjakov edino-le vabljeni dva, oziroma trije nemški trgovci. — Pri enem izmed teh kupujejo tudi nekateri naši ljutomerski narodnjaki potrebne reči. Ako cenjenemu dopisniku ni dovolj jasno in če misli, da bi mu morali vse podrobno navesti, blagovoli se naj obrniti do enega izmed prirediteljev tega plesa, ki so mu gotovo znani, ker isti mu bo z veseljem vse še enkrat in natančneje razjasnil. — Gospod dopisnik še enkrat hvala vam za ves Vaš trud! — Drugokrat pa več.

— Sv. Jurij ob Ščavnici. Prinašamo brez pristavka sledeče zanimive vrstice dopisnika. Dekliška zveza je imela na Svečnico svoj občni zbor. Namen, ki si ga je pri svoji ustanovitvi postavila, je krasen, vendar ni prišel veliko v poštev. Onim, ki bi radi delali in so zmožni delati, se stavijo vsakovrstne ovire. Isto je tudi pri mladeniški zvezi. Obe ti zvezi sta se osno vali na katoliški-narodni podlagi, kot v pomoč bralnemu društvu v narodnem delovanju. Nekateri pa hočejo imeti obe zvezi in ji sploh smatrajo kot cerkvene bratovščine. In temu odločno ugovarjamo. Mladiške in dekliške zveze, vsaj naša jurjevška, ima svoj delokrog na polju narodnega delovanja, ne pa cerkvenega. Za to imamo „Dekliško in Alojzijevo društvo“. Na zadnji veselici se je naša mladina nekoliko zasukala in to je dalo povod, da je dobila dekliška in mladeniška zveza ukor in to v cerkvi. Posledica tega je bila, da je izostalo od zborovanja mnogo deklet. Prosim vas, kam pa pridemo, če nam bode te ovire iz župnišča. Ali se to imenuje narodnost? Sicer bi pa iz župnega urada tudi smelo že odvandrti nemško uradovanje. Torej naše zveze so narodne zveze in ne bratovščine. To v pojasnilo onim, ki niso o pojmu takih zvez na jasnem. Če se pa še dogodi enkrat kaj enakega, potem bomo zopet

govorili in tedaj nekoliko razločneje in jasneje vsem onim, ki še vedno mislijo, če sem le dober kristjan, kaj narodnost? To ostane tedaj samo ob sebi. Enakih vzgledov imamo dovolj. Narod je ostal veren; ni se brigal za narodnost ali premalo in pade. Ostal je do zadnjega zvest veri, a izginil je vendarle. Torej oboje: narod in vera, vera in narod. Upam, da se ta notica ne bo zopet zavijala po drugih listih, kakor ob času dopisa „mladeniški shodi“. Bodimo vendar enkrat dosledni!

— Sv. Jurij ob Ščavnici. Že od nekaj slovi naš kraj kot zaveden in narodno probujen. Isto je zopet sijajno pokazal občni zbor bralnega društva, ki se je vršil dne 7. t. m. Po običajnem pozdravu predsednika Jernej Košarja, poročali so društveni činovniki o delovanju društva v minolem letu. S posebno radostjo se je vzelo na znanje ugodno poročilo blagajnikovo. Zanimivo pa je bilo poročilo tajnika. Povedal nam je, da je priredilo društvo v preteklem letu tri veselice s petimi gledališkimi predstavami in tri večja važna predavanja; mladeniška in dekliška zveza pa je imela vsaka posebej še mesečno svoje poučne shode. Društvo je bilo po odposlancih zastopano skoraj na vseh shodih in zborovanjih sosednih društev. Pevski zbor društva udeležil se je tudi velike narodne veselice v Mariboru, nad petdeset mladeničev pa shoda pri Sv. Lenartu v Slov. gcr. Ko je še knjižničar s ponosom povdaril, da se je izposodilo nad 600 knjig in da je bilo v čitalnici udom na razpolago 30 iztisov različnega časopisja izreklo se je staremu odboru zaupanje. Nato se je sestavil večinoma iz starih odbornikov novi odbor, kakor sledi: Predsednik mnogozasluzni g. Jernej Košar, podpredsednik č. g. Ivan Kunce, blagajnik g. Val. Kocbek, tajnik France Strajnsak, knjižničar Ivo Košar, za odborniška mesta pa Radoslav Nemeč in Ivanka Košarjeva. Knjižničar nam je Fran Horvat, blagajnik pa Fr. Grabar. — Zaradi premnogih zaslug za društvo imenoval je občni zbor na predlog društvenega predsednika č. g. Ivana Bosinó, kaplana v Laškem enoglasno častnim članom. Obni zbor se je torej dobro obnesel, tembolj, ker smo imeli priliko med posameznimi točkami dnevnega reda občudovati samozavesten nastop dobro izvežbanega pevskega in tamburaškega zbora pod spretnim vodstvom organista g. Val. Kocbeka.

Društveno gibanje.

— Bralno društvo v Podvincih pri Ptujju je imelo na Svečnico svoj redni občni zbor na domu predsednikovem. Društvo šteje 45 udov, domačih kmetov. Iz med teh je bil izvoljen sledeči odbor: Petrovič Franc, predsednik; Čeh Tomaž I., podpredsednik; Brus Tone, tajnik; Puksič Tone, blagajnik; Toplak Martin, knjižničar; Graber Tomaž, Čeh Tomaž II. odbornika; Pohorič Tone, Cvetko Jakob, namestnika. Sklenilo se je tudi, da se ob priliki na spomlad priredi veselica, za katero si bomo naprosili kakega g. potovalnega učitelja, da nam bo predaval. Odbor.

— Konjiško učiteljsko društvo zboruje dne 3. marca t. l. ob pol 11. uri dopoldne v konjiški okoliški šoli po sledečem sporedu: 1. zapisnik. 2. Dopisi. 3. Predavanje tov. gosp. Jurka o čebelarstvu. 4. Poročilo zastopnika učiteljstva v okr. šol svetu. 5. Volitev zastopnikov za občni zbor „Zveze“. 6. Volitev delegatov za „Zavezino“ zborovanje. 7. Vprašalna skrinjica. 8. Predlogi in nasveti. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

Druge slovenske novice.

— Macedonski odbor v Ljubljani — se je razdružil. Odbor je svoječasno naznanil svojo sestavo deželni vladi za Kranjsko. Le ta je od rekla svoje dovoljenje, češ, da za to ni pristojna, temveč c. kr. ministrstvo za notranje posle. Odšla je torej prošnja na ministrstvo. Šele koncem prosinca je došel nemško pisani odgovor, v katerem se stavi štiri posebne pogoje: 1. nabiranje je dovoljeno le osebam, ki jih imenujejo dež. vladi; 2. nabiranje je zabranjeno v cerkvah, šolah, uradih in pri oblastvih; 3. občinski uradi ne smejo nabirati; 4. nabrane doneske je izročiti deželni vladi v Ljubljani, ki jih odda c. in kr.

poslaništvu v Carigradu, ki bode po svojem ovi-
vilnem agentu in njegovih organih, odnosno po
krajevnih odborih skrbelo za primerno razdelitev
podpor. — Odbor je na to sklenil, da se združijo,
ker so stavljeni pogoji, zlasti točka 4, ki ne daje
garancije, da pride nabrani denar v prave roke,
nesprejemljivi. — Ako bi bili Macedonci Nemci,
bi bilo nabiranje darov gotovo dovoljeno.

— Nemško kolonijo hočejo napraviti na
Jesenicah. Ker menda še ne zadostuje razna
prusofilka in protestantovska agitacija, so usta-
novili nemški „turnverein“. Pri tej priliki so mi-
slili da so v rajhu. Pri ustanavljanju „turnver-
eina“ so razobesili frankfurtarice. Toda bistro
oko postave ni bilo nič kaj zadovoljno z vse-
nemškimi barvami in frankfurtarice so morale
zginiti.

Baron Mac Nevin, okrajni glavar celovski
in poseben prijatelj Slovencev, je šel na daljši
dopust, od katerega se baje ne povrne več na
svoje mesto. Pravijo, da so ga komedije, ki jih
je uganjal zadnja leta v Škofičah, utrudile, tako
da si mora želeči pokoja. — Vodstvo okrajnega
glavarstva ima sedaj okrajni komisar pl. Ehrfeld.

— C. kr. kmetijska družba v Gorici je
imela dne 9. februarja svoj občni zbor. Bil je
popolnoma vreden primer k razmeram, ki vladajo
v Kranjski kmetijski družbi. Iz cele dežele so
spravili Lahi skup 160 mož. Vlada je poslala
dva zastopnika. Slovenci so sklenili, da se ne
udeležijo občnega zbora, ampak so izročili obširen
protest proti nepravilnemu sklicanju občnega
zbora in drugim nasilnostim. Protesta na občnem
zboru niso prečitani, ampak kar kratko sklenili,
da je bil občni zbor pravilno sklican. Tudi po-
ročila se niso niti čitala, in dnevni red je bi
potrjen skoro brez debate.

— Razglednice društva „Vesna“ na Du-
naju. Opozarjamo še enkrat na nove umetniške
razglednice društva „Vesne“. Izšlo je dosedaj
6 različnih umetniških razglednic. Pošiljajo se
le cele serije po sledečih cenah všteti poštnino:
60 (6 različnih) 4/40 K, 600 (6 različnih) 36 K.
Ker je čisti dobiček namenjen za priredbo dru-
štvene razstave, se pričakuje prav obilnega po-
vpraševanja po edinih umetniških narodnih raz-
glednicah.

Politični pregled.

— Državni zbor. Koncem prihod. tedna se
zberejo načelniki nemških strank k posvetovanju
glede sklicanja državnega zbora.

— Delegacije. Prihodnje delegacijsko zase-
danje se skliče za mesec maj. V skupnih cen-
tralnih uradih že sedaj pripravljajo vse potrebno
za proračun leto 1905. — Ogrski delegatje so si
ogledali arzenal v spremstvu vojnega ministra,
topničarskega nadzornika in brambovskega mi-
nistra. Kropatschek je predaval o izberi materi-
jala za topove.

— Bolgarska Bolgarska pripravlja svojo
armado na vse slučaje. Rezervisti so dobili ob-
vestilo naj bodo pripravljeni. — Rusija bo vzlic
vojni nadaljevala svojo dosedanjo politiko na
Balkanu, ne dopusti nobenega zavlačevanja re-
form in bo vsako motenje začete akcije, naj
pride od katerekoli strani, smatrala za izraz
sovražnosti.

— Nemški cesar je ruskemu carju brzo-
javno želel kar najsijajnejši uspeh v Aziji. Car
se je takoj zahvalil.

— Rusko-japonska vojna. Iz najnovejših
brzjavk: Dunaj, 15. svečana. Korespondenčni
urad naznanja, da je bila v četrtek pri Port
Arturu velika pomorska bitka, pri kateri so
imeli Rusi velike izgube in da so bili poraženi.
Poročilo korespondenčnega urada se glasi: „Tient
sin 13. svečana. Včeraj so bili vnovič boji pri
Port Arturu. Rusi so bili tepeni ter so se po-
maknili nazaj v luko. Japonci so nato bombar-
dirali Port Artur. Več ruskih ladij je poškodo-
vanih, ena japonska ladja se je potopila.“

London, 15. svečana. Nekateri listi po-
ročajo, da so v četrtek Japonci izkrcali 600 mož
pri Port Arturu. Ruski kozaki so jih napadli in
pobili 410 Japoncev, ostali japonski vojaki so se
rešili na japonske vojne ladje. Listi ne poročajo,
ali je bil to prvi poskus izkrcanja japonskih čet
pri Port Arturu ali drugi.

Dunaj, 15. svečana. V Petrograd so prišla
iz Port Artura zasebna poročila, da so Japonci
po bitki pri Čemulpu izkrcali 19.000 mož. Trd-
njava Port Artur vsled bombardiranja ni nič
poškodovana. Iz Nagasakija se poroča, da so
Japonci vzeli pet norveških od Rusov najetih
ladij. Izgube Rusov pri Čemulpu so bile: 41
mrtvih in 464 ranjenih.

Dunaj, 25. svečana. Vest, da bi se bile
tri ruske križarice vladivostovskega brodovja
pognalo v zrak, se popolnoma zanikuje.

London 15. svečana. Reuterjev biro javlja,
da ruske ladje še vedno križarijo okrog otoka
Jesso in da so baje neko utrjeno mesto bom-
bardirale.

London 15. svečana. Poročilo raznih an-
gleških listov, da so Japonci razstrelili tri ruske
ladje, pripadajoče vladivostoški eskadri, je iz
mišljeno. „Daily Mail“, eden najmotnejših virov,
vzdržuje sicer to vest, a Japonci sami prizna-
vajo, da je neresnična.

Petrograd 15. svečana. Neka japonska
vojna ladja se je pri Inku zamrznila in so jo
Rusi zavzeli.

Pariz 15. svečana. Iz kitajskega poslani-
štva se poroča, da je bil v petek med Rusi in
Japonci blizu reke Jalu boj. Rusi so vjeli 80
Japoncev.

London 15. svečana. Iz Vajhajvaja se
poroča, da je blizu Port Arturja nastala pomor-
ska bitka. Z druge strani se poroča, da se je
šest japonskih ladij videlo blizu Tatung-Kana in
da se od tamkaj sliši grmenje topov.

London 15. svečana. Iz Čifu so poroča,
da so bile v bitki pri Port Arturu tri velike
japonske ladje tako poškodovane, da so jih

morale druge ladje nase prikleniti in proč
odpeljati.

Petrograd 15. svečana. Admiral Alek-
sejev je brzjavil carju, da so od Japoncev na-
jeti ljudje poskusili razstreliti Čungali-most in
uničiti neke brzjavne zveze. Železnica je strogo
zastražena.

Služba cerkovnika

se zamore nastopiti v Vojniku. Letna plača
600 K. Oženjeni imajo prednost. Prošniki se naj
osebno oglasijo pri župnem uradu v Vojniku
(68) 2—1 do 1. marca 1904

Kdor bi si rad napravil ob večji železniški
postaji na Kranjskem cvetočo

trgovino

na drobno in debelo in ima nekaj kapitala, ima
sedaj priložnost. Z lahkoto se doseže promet
100.000 K in več.

Za pogoje je vprašati pod „N. 42“
na uredništvu tega lista. (64) 3—1

Izplačujoče se postransko opravilo

brez posebnega truda in izgube časa
najdejo spoštovane osebe vsakega stanu
in povsod s prevzetjem zastopa avstrij-
ske družbe prve vrste, ki sprejema
„zavarovanja proti požaru, steklu, proti
škodi pri prevažanju, proti tatvini po
vltom in življenja“. — Ponudbe pod
„1798“, Gradec, poste restante.

(65)

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem
naznanjamo žalostno vest, da je naš dragi so-
prog, oziroma oče, tast in stari oče

Janez Černej

posestnik mlina in oljarnice v Framu

dne 10. svečana t. l. po dolgi, mučni bolezni, pre-
viden s sv. zakramenti za umirajoče mirno v
Gospodu zaspal ter bil pokopan dne 12. svečana
na ondotnem pokopališču.

FRAM, dne 13. svečana 1904.

Marija Černej, soproga.

Janez, Franc, Jožef, Ludovik, Karl, sinovi. Ana
in Nežika, hčerki. Terezija, Terezija, Marica, sinuhe.
Ivan, Anka, Ludoviček, Micika in Anica, vnuki
in vnukinje.

Zahvala.

Ker se nam ni mogoče zahvaliti osebno
vsem, ki so ob bolezni in smrti našega ljubega
soproga, oziroma očeta, tasta in starega očeta

Janeza Černej

posestnika mlina in oljarnice v Framu

izkazali na katerikoli način svojo ljubezen, pri-
jateljstvo ali naklonjenost, jim izrekamo tem
potom svojo najsrčnejšo zahvalo.

Posebej pa se zahvaljujemo velečastitemu
gospodu župniku framskemu za svečanostna
zadnja opravila, gospej in gospodu Gertu za
tolažbo in podporo, vsem darovalcem krasnih
vencev, slavnemu šolskemu vodstvu in učiteljstvu
za spremstvo s šolsko mladino, gg. Šerbineku in
Svetlinu za povzdigo pogrebne svečanosti, slavni
požarni brambi ter vsem cenjenim domačim in
tujim župljanom, ki so dragega nam rajnega
spremili k večnemu počitku.

FRAM, dne 13. svečana 1904.

Rodbina Černej.

Poljedelci, vinogradniki in živinorejci

pozor!

Tomazevo žlindro

kakor druga umetna gno-
jila za travnike, polja, hmelj
in vinograde;

Starckovo klajno

ali redilno apno, najboljši pod-
pomoček za dobro rejenje do-
mačih živali, priporoča in pošilja navodila brezplačno

trgovina z železnino „Merkur“
Peter Majdič, Celje.

Bogata zaloga raznovrstne železnine, poljedelskega
orodja in strojev.

TRŠNE ŠKARJE!